

Aegidius

časopis farnosti svatého Jiljí

www.jirkov.farnost.cz

pro Jirkov a okolí

prosinec, 2015 (č.119)

Papež František vyhlásil Svatý rok milosrdenství

2016

více uvnitř →

Pozvánky na prosinec a leden

- * Pravidelná mše svatá na **Květnově** bude 19.12. v 14 hodin.
- * Tradiční vystoupení spojené s výstavou betlémů bude v **Sušanech** v sobotu 19.12. od 15 hodin. Vystoupí místní Schola svatého Marka a pěvecký sbor Jirkovské seniorky.
- * Předvánoční zpívání se uskuteční v **Boleboři** v sobotu, 19.12. od 17:00 hodin. V kostele svatého Mikuláše zazpívá chomutovský ženský sbor Aurum. Pořádá OÚ Boleboř.
- * **Vánoční setkání s hudbou** v kostele svaté Barbory v **Otvicích** se uskuteční v sobotu 19.12. od 18:00 hodin. Pravidelná mše svatá zde nebude.
- * Na **Štědrý den** 24.12. bude kostel v Jirkově otevřen od 12 do 15 hod. Možnost **zповědi** čili **svátosti smíření** bude od 12 do 14 hodin v sakristii kostela.
- * Ve **Strupčicích** bude **vánoční mše v 22:00 hod. na Štědrý večer** (24.12.). Nedělní mše jsou ve Strupčicích jako obvykle v 10:45 hod.
- * Mše svatá na Štědrý večer, tzv. **Půlnoční mše** se bude konat od 24:00 hod. v kostele svatého Jiljí v **Jirkově**. Zpěvem doprovodí Schola kostela sv. Jiljí.
- * O svátku Narození Páně, 25.12., po mši svaté, která začíná od 9:00 hodin, bude **Vánoční minidivadlo** od našich dětí o Narození Ježíše v Betlémě.
- * V **Sušanech** bude vánoční mše svatá 26.12. ve 12 hod.
- * V **Otvicích** jsou bohoslužby vždy v sobotu v 18 hodin. (Kromě 19.12.)
- * Na neděli 27.12. připadá svátek **Svaté rodiny** a při této příležitosti bude během pravidelných mší obnova manželských slibů a požehnání manželům.
- * V neděli 27.12. ihned po mši svaté v **Jirkově**, tzn. asi v 10:00 hodin, bude v kostele sv. Jiljí, Vánoční koncert Pěveckého sboru **Anonym**.
- * Ve čtvrtek 31.12. na svátek sv. **Silvestra**, bude mše v 9:00 (v kapli na faře) a po ní následuje děkovná adorace a pro zájemce posezení u kamen.

* Na **Nový rok**, v pátek 1.1. 2016, bude mše svatá ke cti Matky Boží, Panny Marie a to v Jirkově (v kostele) v 9:00 hod. Tento den je závazný pro návštěvu bohoslužby.

* V neděli 3.1. bude v při mši v Jirkově a Strupčicích žehnána **tříkrálová voda, kadidlo a křída**, na označení a požehnání příbytků pro nový rok.

* V neděli 3.1. bude **Tříkrálová sbírka** v kostele na Katolickou charitu.

* 13. ledna je každoročně ve **Filipově** ve 4.00 hodiny ráno poutní mše. Vikariátní autobus vyjíždí již 12. ledna ve 23.00 hod (Z Jirkova - u Stavebnin, u kruhového objezdu). Zájemci hlase se panu faráři v sakristii.

* **Vikariátní setkání kněží** bude 14. ledna v Jirkově na faře; ale mše svatá bude sloužena kněžími v kostelíku sv. Barbory v Otvicích. Mše začne v 9:30 hod.

* **Bohoslužby** jsou v Jirkově každý den v 9:00 hod. O svátcích a nedělích jsou mše v kostele, v ostatní dny na faře v kapli.

Stalo se v jirkovské farnosti...

Adventní koncert Jirkovských senierek Již třetím rokem se konalo představení pěveckého sboru Jirkovských senierek v zaplněném kostele svatého Jiljí. Spolu s ženami vystoupilo dětské uskupení **Zvoneček**. (foto)

Stalo se: Začátek listopadu byl ve znamení **Dušičkových pobožností** na našich hřbitvech. Modlitby za zemřelé se tradičně konaly v Jirkově a Sušanech (foto), a také v Otvicích, Boleboři a ve Strupčicích. R.I.P.

Svátek svatého Mikuláše je oživením chladné doby adventní. Příklad svatého Mikuláše nám připomíná, že jako on, máme i my, vždycky mít pro své bližní schovaný nějaký dárek. Socha sv. Mikuláše je zobrazována s třemi měšci peněz (dle legendy) nebo taky jen s třemi jablky... V jirkovské farnosti obdržely děti jako vždy celý balíček dobrot. Poděkování patří všem, kteří se přičinili, aby

tato hezká tradice nevymizela.

Schola z kostela svatého Marka v Sušanech připravila i letos pro zájemce - děti, mládež i dospělé - celé mikulášské pásmo s písničkami, povídkám i malými dárky. Na faru jako vloni už by se nevešli- pro velký zájem- a tak jejich vystoupení bylo v kostele v Otvicích. *M.D.*

Zamyšlení Benedikta Rudolfa Machalíka, OPraem.

Lk 7,19 – Jan si zavolal dva ze svých učedníků a poslal je k Ježíšovi se vzkazem: „Ty jsi ten, který má přijít, anebo máme čekat jiného?“ ...

Co pro člověka dnešní doby znamená dialog mezi Janovými učedníky a Ježíšem? My máme také spoustu otázek, na které bychom rádi slyšeli odpověď. Toužíme po jistotě, ta však vyžaduje stejnou oddanost a otevřenost, které vyžaduje Ježíš od Janových učedníků. Nechá-li člověk svým životem proudit Boží lásku, dokáže zlomit naši netečnost, předsudky, pochybnosti i veškerý strach a tím osvobodí svou víru.

I já jsem měl možnost položit Ježíšovi otázku, jak v komplikované situaci reagovat. Když mi bylo dvacet let, zdálo se, že mým životním posláním bude práce ve zdravotnictví. Tam jsem hledal naplnění. Připravoval jsem se na povolání záchranáře. V budoucím povolání jsem vnímal i určitý duchovní rozměr, který je velmi důležitý v práci s nemocnými a trpícími lidmi. Jako mladý křesťan jsem byl přesvědčen, že jsem už plně připraven se zapojit do služby bližnímu a nemůže nastat situace, která by neměla řešení. Ona se ale objevila a vyvolala v mém nitru otázku: „Co s tím, Pane?“ Při jedné službě jsme byli povoláni k případu, kde se malé dítě dostalo na koleje a projíždějící vlak mu amputoval obě nohy a ruku. Udělali jsme všechno, aby dítě žilo, ale nohy a ruku už nebylo možné zachránit. Pohled na malé dítě ležící na nemocničním lůžku a komentáře personálu: „Kde byl Bůh?“ byly nesnesitelné. Najednou nastala situace, o které jsem věděl, že přijde, ale nedokázal jsem reagovat. Jednou stála u lůžka svého dítěte jeho maminka a já jsem zaslechl, že se modlí. Po krátkém rozhovoru jsem se připojil i já s tím, že chci znát úmysl naší společné tiché modlitby. Pamatuji si, jak řekla: „Chci, aby žil!“ Po jejím odchodu z prostor lůžkového oddělení nastala další vlna pobouření personálu: „Proč se modlíte, aby žil, nebylo by pro něho lepší, aby umřel a tím se vyhnul životu postiženého člověka?“ Už si nepamatuji, jak jsem reagoval, ale vložil jsem jeho život do modlitby. Věřil jsem a doufal, že Bůh odpoví.

Život malého Matouše jsem měl možnost sledovat až po dvaadvaceti letech, v televizním pořadu zabývajícím se životy různě postižených lidí. Pohybuje se omezeně, avšak podle svých možností žije plnohodnotný život. V rozhovoru s moderátorem televize jsem neslyšel jedinou výčitku, nevnímal zahřklou nebo rezignaci. Jeho maminka zopakovala to, co jsem od ní slyšel před dvaadvaceti lety u lůžka jejího postiženého dítěte. Slyším pořád jasně její odpověď: „Budeme se modlit, aby žil.“ Došlo mně, že Bůh odpovídá, a skrze jeho utrpení, které ho nezlomilo, posiluje vlastně mě.

Také my, podobně jako učedníci Jana Křtitele, toužíme po vnímání Božího království zde na zemi, cítíme touhu po blízkosti Krista. Určitě i v našem nitru zaznívá: „Co máme dělat?“ Stejně jako oni i my musíme svůj zrak obrátit na projev Boží moci a odstranit pasivitu ze svých životů. Vždyť Bůh nabízí každodenně tolik možností a příležitostí, abychom Jemu, bližním a sobě dokázali, že to myslíme vážně. Chceme dokázat světu, jež začíná vedle nás, že Bůh člověka miluje a pečuje o jeho štěstí. Ježíš odpovídá Janovým učedníkům: „Zvěstujte Janovi, co jste viděli a slyšeli.“ Možná nás někdo nepřijme nebo obviní z naivity, ale s tím musíme počítat. Důležité je, abychom si zachovali vědomí, že každý člověk touží být milován a chce vnímat naše přijetí.

Vikariátní setkání kněží se uskutečnilo 10. prosince v kostele Panny Marie v Horním Jiřetíně. Bohoslužbu vedl otec vikář Řehoř Černý. Další zasedání probíhalo v budově fary. Duchovní slovo měl otec Pavel z Chomutova, který podrobněji rozebral symboliku loga nového roku milosrdenství a motto: Milosrdní jako Otec. (2 foto z bohoslužby) M.D.

Vánoční mini-kvíz: ?????

1. Vánoce jsou svátky: a) klidu a rodinné pohody b) narození Ježíše Krista
2. Jak se jmenuje národ, z kterého pochází Panna Maria i Pán Ježíš?
a) Egypťané b) Izraelité c) Řekové
3. Z kterého rodu pocházel snoubenec Panny Marie - sv. Josef?
a) z rodu Davidova b) z rodu Áronova c) nevíme, Písmo sv. to neuvádí
4. Kde bydlela Panna Maria, když jí anděl oznámil, že má být matkou Božího Syna? a) v Jeruzalémě b) v Samaří c) v Nazaretě
5. V kterém městě se narodil Pán Ježíš? a) Betánii b) Jerichu c) Betlémě

MODLITBA papeže Františka pro Svatý rok milosrdenství 2016

Pane Ježíši Kriste,
učil jsi nás být milosrdnými,
jako je milosrdný nebeský Otec,
a řekl jsi nám, že kdo vidí tebe, vidí Otce.
Ukaž nám svou tvář a budeme spaseni.

Tvůj láskyplný pohled
osvobodil Zachea a Matouše z otročení penězům,
cizoložnici a Marii Magdalénu
od hledání štěstí jen ve stvořených věcech,
přiměl Petra plakat, když tě zradil,
a zaručil kajícímu zločinci ráj.
Dej, ať každý z nás
slyší tvá slova určená samařské ženě,
jako bys je říkal nám:
„Kdybys tak znala Boží dar!“

Ty jsi viditelnou tvář neviditelného Otce,
Boha, který projevuje svou všemohoucnost
nejvíce odpouštěním a milosrdenstvím:
dej, ať je církev pro svět tvou viditelnou tvář,
tvář svého Pána, vzkříšeného a oslaveného.

Tys chtěl, aby také tvoji služebníci
Byli podrobeni slabosti,
a tak mohli soucítit s těmi,
kdo se potýkají s nevědomostí a omylem:
dej, ať každý, kdo se s jediným z nich setká,
Zakusí, že ho Bůh očekává, miluje a odpouští mu.

Sešli svého Ducha
a posvěť nás všechny jeho pomazáním,
aby se Svatý rok milosrdenství
stal rokem Hospodinovy milosti
a aby tvá církev s obnoveným nadšením
mohla přinášet radostnou zvěst chudým,
vyhlásit svobodu zajatým a zdeptaným
a navrátit zrak slepým.

Na přímluvu Panny Marie, Matky milosrdenství, o to prosíme tebe, jenž žiješ
a kraluješ s Otcem a Duchem Svatým na věky věků. Amen.

LOGO Roku milosrdenství 2016

Začněme od loga, které představuje teologický souhrn pojmu milosrdenství, a od motto, které ho doprovází. Motto, jež je převzato z Lukášova evangelia („Milosrdní jako Otec“ Lk 6,36), předkládá prožívání milosrdenství podle příkladu Otce, jenž vyžaduje, abychom neposuzovali a neodsuzovali, ale abychom odpouštěli a lásku i odpuštění darovali bez míry (srov. Lk 6,37-38). Logo je dílem otce M.I. Rupnika. Je to obraz, který je velmi drahý starověké církvi, neboť znázorňuje Kristovu lásku završující tajemství jeho vtělení vykoupením. Představuje Syna Božího, jenž bere na svá ramena zbloudilého člověka. Vyobrazení je provedeno tak, že nechává vystoupit Dobrého pastýře, jak se v hloubi dotýká lidského těla, a činí tak s láskou, která člověku mění život.

Nemůže dále uniknout jeden detail: Dobrý pastýř s krajním milosrdenstvím na sebe bere lidství, ale jeho oči se prolínají s očima člověka. Kristus se dívá pohledem Adamovým a Adam pohledem Kristovým. Každý člověk tak v Kristu odkrývá své lidství a budoucnost, jež ho očekává.

Vyobrazení je umístěno uvnitř mandorly, která je také drahá starověké i středověké ikonografii; připomíná, že v Kristu jsou společně přítomny obě přirozenosti, božská i lidská.

Tři soustředné ovály v barvách, které se směrem k vnějšku postupně rozjasňují, naznačují Kristovo jednání, jímž vyvádí člověka z noci hříchu a smrti. Z druhé strany hloubka barvy s temnějším odstínem zase připomíná neproniknutelnost Otcovy lásky, která odpouští všechno.

Z PAPEŽSKÉ BULY

„Ježíš Kristus je tváří Otcova milosrdenství.“

Zvláštním znamením svatého roku je POUŤ, protože je obrazem cesty, kterou se každý člověk ubírá ve svém životě. Život je putováním a lidská bytost je viator, poutník, který jde po cestě ke kýženému cíli. Rovněž ke SVATÉ BRÁNĚ v Římě a kdekoli jinde bude každý muset vykonat pouť podle svých sil. Bude to znamením skutečnosti, že také milosrdenství je cílem, kterého je třeba dosáhnout a který vyžaduje závazek a oběť. Pouť je tudíž podnětem k obrácení: prostřednictvím Svaté brány se necháme obejmout Božím milosrdenstvím a zavážeme se k tomu, že vůči druhým budeme milosrdní, jako je milosrdný Otec k nám.

Vroucně si přeji, aby křesťanský lid během svatého roku přemýšlel o skutečích tělesného a duchovního milosrdenství. To bude způsob, jak probouzet naše svědomí často ukolébané tváří v tvář dramatu chudoby a jak hlouběji pronikat k jádru evangelia, kde jsou chudí upřednostňováni díky Božím milosrdenství.

Ježíšovo kázání nám předkládá tyto skutky milosrdenství, abychom si dokázali uvědomit, zda žijeme jako jeho učedníci, či nikoli. Objevme znovu **skutky tělesného milosrdenství**: dát najíst hladovému a napojit žíznivého; odívat toho, kdo nemá co na sebe; přijímat cizince, pomáhat nemocným, navštěvovat vězněné, pohřbívat mrtvé. A nezapomínejme na **skutky duchovního milosrdenství**: radit pochybujícím, vyučovat nevědomé, napomínat hříšníky, těšit sklíčené, odpouštět urážky, trpělivě snášet obtížné lidi, modlit se k Bohu za živé i mrtvé.

Kéž slovo odpuštění dojde ke všem a pozvání zakusit milosrdenství nenechá nikoho lhostejným. (...) Tataž výzva ať dojde i k lidem, kteří podporují **korupci** anebo jsou jejími spoluviníky. Tato zahrávající rána společnosti je **těžkým hříchem, který volá k nebi**, protože podkopává základy osobního i společenského života. (...) Pokud totiž není otevřeně potírána, dříve či později nás činí spoluvinnými a zničí nám život. Toto je příhodná doba ke změně života! Toto je chvíle, která by se měla dotknout srdce.

Milosrdenství neodporuje spravedlnosti, ale je výrazem Božího zacházení s hříšníkem, kterému nabízí další možnost nápravy, obrácení a víry.

VÝSTAVA V PRAZE

V Praze byla ve čtvrtek 26. listopadu 2015 zahájena výstava „**Bez hranic. Umění v Krušnohoří mezi gotikou a renesancí**“, která představuje umělecké bohatství regionu mezi léty 1250–1550. Probíhat bude ve Valdštejnské jízdárně na Malé Straně do 13. března 2016. Největším zapůjčitelem výstavy jsou farnosti litoměřické diecéze. Lidé ji mohou navštívit zdarma - po předložení kuponu, který si mohou vystříhnout z diecézních časopisů, např. Zdislava 8/2015.

Z naší jirkovské farnosti byla zapůjčena Madona z Březence a Květnovská Panna Maria (foto), která je mezi exponáty unikátní v tom, že je dodneška předmětem živého kultu. Naštěstí se výstava koná v pauze mezi podzimní a jarní poutí. Na faře v Jirkově jsou k dispozici 4 volné lístky na výstavu. Dá se objednat i větší návštěva zdarma a s výkladem. V takto ucelené podobě se veřejnost mohla seznámit s gotickým uměním Krušnohoří naposledy před devadesáti lety. *M.D.*

Naděje

Sváteční dny jsou obdobím naděje která není laciným optimismem, že všechno dobře dopadne, ale je to jistota, že všechno má smysl – bez ohledu na to, zda budou naplněny všechny naše představy a přání. Z příběhu, který začíná ve chlévě a který vede přes kříž, můžeme čerpat svou naději, jedinou naději, která dokáže navzdory všemu udržet nad hladinou a každý den přimět k dobrým činům.

Otevřenost očí

Vychovali spolu čtyři děti. Přišel den kdy se vdala poslední dcera. Večer po svatbě se vrátili sami dva do prázdného domu, sedli si proti sobě a muž se dlouho díval na ženu. Pak řekl: „Vždyť já tě vůbec neznám!“
Posledním objevem na poli medicíny je nemoc zvaná „syndrom neviditelného člověka“. Je to člověk, který je s námi u stolu, v pokoji, v domě. Sledujeme jeho fyzickou přítomnost, a přece ho nevidíme. Dalo by se říci, že se odmítáme na něj podívat. Když o svátcích otevřeme oči, uvidíme, že kolem nás jsou lidé.

Pokora

Scenérie betlémské události je prostá, plná pokory. Slovo pokora tedy patří k Vánocům, i když o pokoře neradi mluvíme a není to příliš vyhledávaná ctnost. Lidé se často jako klasy zprvu zvedají a vyvyšují, ale pokud uzrají do řádného zrna, počnou se pokorně sklánět. Plný klas se sklání nejhloběji, je tak skromný, že se promění v chleba k užitku jiných.

Dárky

Jedno z prvních slov, které nás o Vánocích napadne. „Ať daruješ ze svého majetku cokoli, dáváš málo. Opravdový dar znamená dávat ze svého nitra,“ říká orientální moudrost. A něco podobného jsem vyslechl od tří současných žen: „Věřím, že mi svět oplácí podle toho, co mu dávám.“
„Co nejvíce investuj do štěstí, které jsi schopen rozdávat.“
„Dej světu to nejlepší, co máš, a dostaneš na oplátku opět to nejlepší.“
To jsou vánoční dárky, které neomrzí!

Čas

K čemu využít sváteční čas?

Udělej si čas na myšlení, to je zdroj síly.

Udělej si čas na hraní, to je tajemství mládí.

Udělej si čas na četbu, to je setba moudrosti.

Udělej si čas na to, abys projevil přátelství, to přináší radost.

Udělaš-li si čas na snění, povznese tě to ke hvězdám.

Udělej si čas na lásku, to je radost ze života a spokojenost je hudba duše.

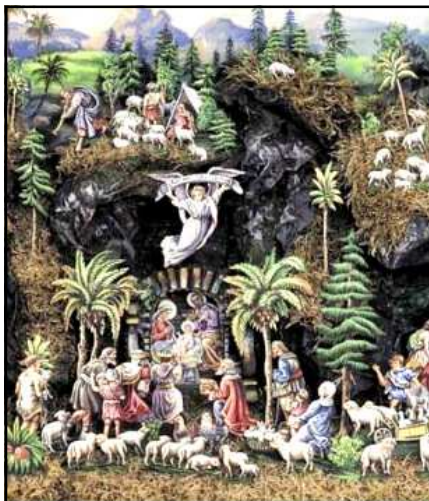
Putujeme krušnohorským vikariátem

Muzeum Chomutov

V době vánoční můžete zajít v našem vikariátu na dvě zajímavé výstavy v chomutovském oblastním muzeu. První se týká vánoční nálady a druhá středověkého umění. Dále už citujeme z pozvánek muzea:

1. Výstava betlémů z Třebíčska

Putovní výstava z Muzea Vysočiny Třebíč již navštívila řadu tuzemských i zahraničních měst. Letošní prezentace putovní výstavy v Chomutově je ovšem vůbec první příležitostí vidět třebíčské betlémy v prostředí severozápadních Čech! Výstava představí téměř dvě desítky vzácných třebíčských betlémů různých forem a velikostí, chybět nebudou betlémy skříňkové, klasické figurkové, ani skutečně velké stavěcí betlémy, pověstné svou výpravností a množstvím poutavých detailů. Tradice betlemářství na Třebíčsku se datuje již od konce 18. století a v práci regionálních betlemářů tam přetrvává dodnes.

Třebíčské betlémy mají některé typické znaky, kterými se odlišují od prací z jiných regionů. Především v nich byly užívány ručně malované papírové figurky, zatímco jinde převažovaly postavičky ze dřeva. V rámci výstavy bude v muzeu možné zakoupit knihu Třebíčské betlemářství od Antonína Žamborského a také vystřihovací papírový model typického třebíčského betlému. Výstava potrvá do 10. ledna 2016.

2. Výstava vzácných středověkých a renesančních soch a maleb ze sbírek Národní galerie v Praze, která je umístěna v muzejních prostorech na radnici v podobě samostatné výstavy „**Poklady středověkého umění ze sbírek Ná-**

rodní galerie“. Tato výstava potrvá až do 26. března 2016 a jedná se o zcela jedinečnou příležitost prohlédnout si cenná středověká díla ze sbírek Národní galerie, která jsou jinak veřejnosti zcela nepřístupná..

Cítát na prosinec: „Život jsme dostali darem proto, abychom se i my mohli stát darem pro druhé“ (V.Kodet)